

ת"פ 27141/02 - מדינת ישראל נגד וسام תותונגוי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27-02-2017 מדינת ישראל נ' תותונגוי

בפני כבוד השופט איתן כהן

בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

וسام תותונגוי

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון באוימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתקון. אשר לעונש נקבע שהמואשימה תגביל את עצמה ותעתור לרף עליון של מאסר בן שישה חודשים בעבודות שירות בכפוף לההתאמת הנאשם, ואם לא יתאים תעutor לשישה חודשים מאסר ממש והכל לצד מאסר מותנה ופייצוי בסך 1,200 ל"נ שיחולק בין המתלווננות. מנגד, תהיה ההגנה חופשית בטיעוניה.

כתב האישום המתקון

3. על פי עובדות כתב האישום המתקון, ביום 25.09.2016 בשעה 14:20 או בסמוך לכך הגיעו הנאשם למשרד עורכי הדין מייסון ابو פנה שברחוב אהל-אל-בית בירושלים כשהוא מלאו באדם נוספת שזהותה אינה ידועה. הנאשם פגש במקום את ראהה שהסבירה לו שמייסון אינה במשרד והוא קיבל את מה שמעיגע לו. בתגובה ביקש הנאשם מראהה שמייסון תתקשר לרופא שנתן את חוות הדעת בתיק הקשור לאשתו ותבדוק מה מצבו כי אتمול הוא "קיביל פצחה לבתו". ביום 11.10.2016 בשעה 12:30 או בסמוך לכך, במשרד, פנה הנאשם לראהה ובירר שהוא אמר מייסון במשרד. ראהה השיבה לנאשם שמייסון אינה במשרד והצעה לקבוע לו פגישה עמה. בתגובה אמר הנאשם לראהה שאת מה שמעיגע לו הוא קיבל תוך שהוא מבקש ממנו להعبر למייסון את דבריו בזו הלשון: "אני אביע לכפר קרע לבית של מייסון ואשרוף אותה בבית הוריה".

במעוין אלה, אמר הנאשם על ראהה בפגיעה שלא כדין בגופה או בחירותה של מייסון, בכונה להפחידה או

להקניתה.

taskir shirut hamben

4. Taskir Matum Shirut hamben hogosh b'Yom 16.12.2020, la'achar陶考pot Dchya mmoskot shabmalan nushe nisiyot lehummik at haicrot um hanashemolasof midu beinu.

hanashem bin 45, nshui avb larbeva, moker l'muract brayot henech vohor canca matum hmosd libitoh la'omi (matuyuni b'c hanashem ulha shanashem udin matan lehcera bencotu). Shirut hamben la'achar litzor k'shar um hanashem, alom beukbotot shicha um ba-ccho nozr k'shar um re'iyuto ashremsera shanashem ma'oshpz b'veit cholim psikiatri mza chabu' u'din la'nakbu' moed leshchoro.

ul raku'atzu, la'nit hia l'hshlim at abchon beinu. Shirut hamben hartsim shanashem zokok lsio'ut sbebim mchaltu, vci la'icel l'hashtalb batipol b'masgurat Shirut hamben shel ashpo'zim chozrim. **homlach l'hatil ul hanashem unosh zofa pni utid hocol maastr motana vettachivut cspit.**

tiuvoni ha'zadim v'reaiot le'unosh

5. Caraiot le'unosh matum habbiya hogosh pl't h'rashutui hakodmotot shel hanashem.

6. b'c ha'mashima, uo'd rli metrani-chaen, utra la'zor ul hanashem shisha chodeshi maastr be'ubodot Shirut, maastr ul tana'i v'fiziim l'mtal'onot. Batuyoni h'dgisha at chomerat ha'ebira, at chomerat hensivot, at midat h'fge'ah be'urkim ha'mogenim v'bi'qsha le'bhan at ha'amato shel hanashem maastr be'ubodot Shirut la'achar shel na'maca mataisim letipol b'masgurat Shirut hamben. LZKOT hanashem ziyya at hoda'ato v'at chlof hazon.

7. Caraiot le'unosh matum hagana hogsho m'smacim r'f'aim v'psikiatrim shel hanashem.

8. b'c hanashem, uo'd arsuf chsan, b'iksh la'amzat ha'mlachet Shirut hamben v'l'hashtafk be'uniya motnitit zofa pni utid. Batuyoni h'dgish at hoda'at hanashem, at kiblat ha'achriyot, at chlof hazon, v'at nisivot ha'ebira shelshitnu m'almadot ul r'f' chomeret namuk. Uod tu'an shanashem mzi'i krobo l'saf ha'achriyot ha'plilitit uk'b mazbo ha'npsi ha'muro'er, v'misiba zo h'taltt unisa m'ochsot zofia l'fge'ah bo ba'ofen she'aino midati. Ba'hatihsoso l'nesivoti ha'ishiyot shel hanashem hosif sh'kimos hanashem ai'no u'vud, matk'iyim mak'abat bi'toh la'omi, v'matan lehcera bencotu.

Din v'hcera

kavuat matcham le'unosh ha'holom

Umrod 2

© verdicts.co.il - o.i. כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

9. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון הלהימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיטול עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגעה בו, בנסיבות הענישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

10. במקורה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם ערך ההגנה על גופה, ביטחונה, שלוחות נפשה, וחירות פועלתה של משה האיים. וכיון שעסוקין ביום על עורכת דין בעניין הקשור לעבודתה, נפגע גם ערך ההגנה על עורכי דין במסגרת פעילותם המקצועית ומניעת פגעה בהם ובחופש הפעולה הנדרש להם לצורר מילוי תפקידם.

ברע"פ 2038 לם נגד מדינת ישראל (6.01.2006) התייחס בית המשפט העליון למגבלות שיש להטיל על חירות הביטוי שעה שמדובר בדבר איום. ובלשונו של בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"**האים הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטייל עליו מגבלות תוך פגעה בחופש הביטוי וזאת,**
כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוחות נפשו, בטחונו וחירות פועלתו של הפרט. האיים
מסכן את חירות פועלתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כرون האים גם בנסיבות
להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאויים מבקש להשיג באמצעות השמעת האים."

11. **מידת הפגיעה בערך המוגן** - אינה מבוטלת שכן מדובר באיום ברצח. יתרה מכך האים נועד להלך אימים על עורכת דין ולפגוע בעובודתה המקצועית.

12. אשר **למединיות הענישה הנוגנת**, בחינת מדיניות הענישה הנוגנת מעלה שהענישה המוטלת במקרים קרובים או דומים נעה למנוע רחוב שתחלתו במסר מותנה, עבר במסר בעבודות שירות, וכלה במסר ממושך בפועל והכול לצד מסר על תנאי ועונשים נלוויים אחרים. זאת, בהתחשב, בטיבם של האויים, אופיים, כמותם, מיהوت המאויים (כגון עובד ציבור או בן משפחה), אופן השמעת דבר האים, השילוב שבין עברית האויים לעבירות נוספות וכו'ב.

את מסקנותי gibstai לאחר שענייתי בפסק דין שלhalb:

רע"פ 6403 הרוש נגד מדינת ישראל (28.11.2018): ביהם"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מתעם נאשם שהורשע ודינו נגזר לו **מבחן למשך שנה**. הנאשם הורשע באויום כלפי בת זוגו לשעבר ובן הזוג הנוכחי בכר שבמהלך שיחה טלפוןית עם המתלוונת כאשר אימה ובן הזוג הנוכחי היו " חלק מה Mishcha", אימם על המתלוונת בכר שאמר לה שידקור אותה ואת בן הזוג יותרו אותם נכים. בית המשפט העליון הותיר את עונשו

של הנאשם על כנו ולא התערב בו תוך שציין בפסק הדין שאין ערכאת הערעור נהוגת למצות את הדין עם הנאשם.

רע"פ 4935/17 סימנדוייב נגד מדינת ישראל (24.08.2017): ביהמ"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם נגזר לעונש **בנ"ה 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים**. הנאשם הורשע בארבע עבירות איומים ובעבירה של הפרעה לעובד ציבור, לאחר שאיים על סוחרי שירות בתי הסוחר בהיותו אסיר. הנאשם עבר פלילי מכבי. בית משפט השלום מצא לכתוב בעניינו של הנאשם כי: "מדובר באדם שאיומים הם לחם חוקו".

רע"פ 6268/12 שחורי נגד מדינת ישראל (04.09.2012): ביהמ"ש העליון דחה בקשה רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם נגזר **למאסר מוותנה לצד עונשים נלוויים**. הנאשם הורשע בעבירות איומים כלפי פקח עירוני שרשם לחובתו דוח. בין היתר, איים הנאשם על הפקח בכך שירצח אותו ואת משפחתו.

ע"פ (מח' חיפה) 30098-10-14 חבקה נגד מדינת ישראל (22.01.2015): ביהמ"ש המחויז דחה את ערעורו של הנאשם **למאסר מוותנה**. הנאשם הורשע באיוומים כלפי שוטרים לאחר שעבר עבירה תנואה ונעצר על ידם בצד הדרך, ואומרו שיזורך עליהם רימון.

ע"פ (מח' ב"ש) 38759-05-14 זגורוי נגד מדינת ישראל (21.01.2015): ביהמ"ש המחויז דחה את ערעורו של הנאשם **לעונש בגין 6 חודשים מאסר בפועל**, מתוכם חודשים במצטבר לעונש מאסר שנשא באותה עת והיתר בחופף. הנאשם הורשע באיוומים כלפי חוקר שהוא עד במשפטו באמצעות אשתו של החוקר, קצינת שב"ס, לאחר שאמר לה: "תמסרי ד"ש לבעלך, יהיה בסדר, הכל יהיה בסדר". ביהמ"ש המחויז מצא שהעונש שהוטל על הנאשם מקל ביותר בנסיבות שבן מדובר באים אשר הופנה נגד עובד ציבור בשל תפקידו וככל依 בני משפחתו של עובד הציבור, אך נמנע מהחמיר בעונשו כיוון שלא הוגש ערעור שכגンド.

ת"פ (צפת) 38861-08-10 מדינת ישראל תביעות צפת נגד דרור (06.11.2012): הנאשם נידון לעונש **בנ"ה 20 ימי מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים**, לאחר שהורשע בעבירות איומים על עובדות רוחה. הנאשם איים על העובדות באומרו: "אני אלך וארצח ואשב בכלא אם אני לא אקבל מה שmagui לי מחלוקת רוחה אני אפגע ואשרוף מחלוקת הרוחה".

לנוכח פסקי הדין שנסקרו לעיל יש להזכיר את ההבדל שבין טווח העונישה המקובל בפסקיקה למתחם העונש ההולם. בעוד שטווח העונישה הוא נתון שmbוסס על הדין הנוגג ומשקף ביטויי עונישה שונות למשעים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות העונישה הרואיה, הכרעה שmbוססת על שורת שיקולים שהפסקיקה הנהוגת היא רק אחד מהם.

13. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתך לנסיבות הבאות:**

א. **חלוקת היחס של הנאשם בביצוע העבירה;** כיוון שלא היו לנאים שותפים לעבירה מסתמא שהוא שנושא באחריות הבלעדית לדברים שייצאו מפיו.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** הנזק שנגרם לנפגעת העבירה מושא האיום הוא שיקול כבד משקל בבוא בית המשפט לאמוד את עונשו של הנאשם. בדברי איום מעין אלה טבוע נזק אינהרנטי למATALוננת אשר למשמע דברי האיום על חייה יש להניח שחשאהaima, פחד ובעתה. הדברים אמרים אף שהאימים לא השמעו באוזנה של המATALוננת ישרות.

14. בהתאם לתיקן 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג), ולאחר שכלל מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, מצאתי **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר קצר בעבודות שירות שלו צדו מאסר על תנאי, קנס ופיזוי, ועד מאסר בפועל ממושך לצד מאסר על תנאי, קנס ופיזוי.**

גזרת העונש המתאים לנאים

15. בגזרת העונש המתאים לנאים, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג מתחום העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתך לניסיבות הבאות:

א. **מצבו הנפשי של הנאשם;** מהמסמכים הרפואיים שהוגשו לעוני עולה שהנائم לוקה בנפשו ובמקביל משתמש באופן מופרז בסמים ושותה אלכוהול מה שמחמיר את מצבו.

בחודש נובמבר שנת 2020 אושפז הנאשם במשך שבוע בבית החולים הפסיכיאטרי כפר שאל כשהוא במצב פסיכוטי חריף ושהחרר ביום 19.11.2020 לאחר טיפול רפואי וחלה הטבה במצבו. בעת ששוחרר לא נמצא עדות לסימנים פסיכוטיים או להפרעה אפקטיבית מאזורית או לסכנה אובדןית או למסוכנות.

קודם לכך בחודשים ינואר ופברואר שנת 2020 אושפז הנאשם על אותו רקע כשהוא במצב פסיכוטי הלוציאנאי עם פגיעה ניכרת בשיפוט וסובל מטהlixir סכיזופרני קרוני.

עוד עולה מהמסמכים שבין השנים 2014 ועד 2019 אושפז הנאשם מספר פעמים בשל מצב פסיכוטי חריף משולב בשימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

כן עולה מהמסמכים שהנائم נמצא במעטב פסיכיאטרי ומטופל רפואי.

מצבו הנפשי של הנאשם הוא בעל משמעות רבה בקביעת עונשו בשל ההשלכות כבודות המשקל של עונש מאסר שאפשר יווט לעליו כפי שIOSBAR לקמן.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו; הנאשם הודה במינויו לו

באופן בלתי מסויג ועל כן ניתן להניח לטובתו את ההנחות המקולות השמורות למי שהודה באשמו, דהיינו קבלת אחריות, חרטה והפנמת הלקחים הנדרשים.

ג. חלוף הזמן; העבירה נעברה בחודש ספטמבר 2016. מאז לא

הורשע הנאשם בעבירות שנעברו לאחר שעבר את העבירה שלפנינו, מכאן שניכרת רגיעה בפעולותו העברינית. משכך אוחשב בכךון זה לזכות הנאשם.

ד. עברו הפלילי של הנאשם; לנימוק עבירות פלילי מחייב הכלל 12

הרשעות קודמות.

בשנת 2019 הורשע באוימים, הפרעה לשוטר והזק בזדון, עבירות שנעברו בשנת 2015 דהיינו לפני העבירה בתיק דנא, ונדון למאסר על תנאי וקנס.

בין השנים 1997 ועד 2011 הורשע במגוון עבירות ובהן מרמה וזוף, עבירות סמיים לרבות סחר בסמים, עבירות על פי חוק הכנסת לישראל, ניסיון לתקיפת אדם לשם שוד בתנאים מחמורים, אוימים, עבירות רכוש בקשר עם רכב, עבירות מרמה בכרטיסי אשראי, והצתת רכב.

בגין הרשעתו אלה נדון לשבעה מאסרים בפועל חלקם ממושכים. עם זאת מאסרו האחרון נגזר בשנת 2011.

עבורו הפלילי המחייב של הנאשם מעיד על כך שפעמים בו דפוסים עבריניים ואלימים אשר יש לזקוף לחובתו.

16. לאחר שנתי דעתי לכל הנسبות שאין קשרות ביצוע העבירה, הגיעו לכל מסקנה שאילולא הסדר הטיעון היה ממקם את הנאשם **בחקלא העליון של מתחם העונש ההולם דהיינו גוזר עליו מאסר ממשך לצד מאסר על תנאי, קנס ופיזוי.**

הסדר הטיעון

17. הצדדים באו כאמור בהסדר טיעון מסוג "רפ' עליון". במסגרת ההסדר טענה המאשימה להטלת שישה חודשים מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מוותנה ופיזוי למתלווננות. ההגנה, שעל פי הסדר הטיעון הייתה חופשית בטיעוניה, ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולגוזר על הנאשם עונשים מוותניים בלבד.

18. תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**תיקון 113**") שעניינו הבנית שיקול הדעת השיפוטי בעונישה, אינו מתייחס להסדרי טיעון. נسألת אפוא השאלה מהו היחס בין הסדרי טיעון לעקרונות תיקון 113 והאם יש שם את מתווה הבנית העונישה גם על הסדרי טיעון או שמא מדובר בשתי מערכות שיקולים נבדלות זו מזו המוליכות לעיתים למסקנות שונות באשר לעונש הראוילן לנאשם.

בעניין זה עלו שתי גישות בפסקת בית המשפט העליון (ראה: ע"פ 8109/15 **אבייטן נגד מדינת ישראל** (09.06.2016); ע"פ 2524/15 **שפרנובייז נגד מדינת ישראל ואח'** (19.07.2016); ע"פ 512/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (04.12.2013)).

לאחרונה נפסקה הלהקה בסוגיה זו בע"פ 19/1902/19 **אסלין נגד מדינת ישראל** (31.05.2020) שלפיה הורה בית המשפט העליון שיש לקבוע את מתחם העונישה אף בהסדר טיעון. נקבע שאין צורך בקביעת מתחם במובן הפורמלי אלא לשם קבלת מידע והקשר לעונש שראוילן היה לקבוע בהסדר טוווח. עוד נקבע שמתפקידה של הتبיעה להסביר לבית המשפט ולו בהתמצית מה היו שיקוליה עת כרתה את הסדר הטיעון ובאופן זה יתאפשר לבית המשפט ליתן את המשקל הראוי להסדר ולמידה שבה עליו לחתם דעתו למתחם העונש הראוילן ועלעקרונות תיקון 113.

ובלשון בית המשפט נוסחו הדברים כך:

"**מכאן השאלה האם בית המשפט רשאי לקבוע את מתחם העונישה חרף קיומו של הסדר טיעון, והאם ראוי שיעשה כן. כשלעצמו סבורני כי יש להסביר על כך בחיבור, אולם נדרשת זהירות. רוצה לומר, בית המשפט אינו קובע מתחם במובן הפורמלי שנקבע בתיקון 113, אלא לשם קבלת מידע והקשר לעונש שראוילן לקבוע בהסדר טוווח. מתחם זהה עשוי לשיער. ברם, על בית המשפט לקבוע את המתחם לצוראה "רכה". הטעם לכך הוא קיומן של סיבות מגוונות שכולות להוביל להחלטת המדינה להגעה להסדר. טול, לדוגמא, מקרה שבו המדינה מסכימה להסדר טיעון בשל שיקולים ראיתיים. במצב זהה יותר להעניק משקל להודיה ולהסדר. אין זה אומר שבית המשפט חייב לקבל את ההסדר באופן מוחלט, אך העונש בתוך המתחם עשוי להיות פחות חשוב, גם אם הוא עדין בעל משקל. שיקול נוסף הוא הרצון למנוע, למשל, את עדות נפגעת עברית מין בבית המשפט.**

מן הצד الآخر, ישנו הסדרי טיעון שתיאורים ככאלה עשוי להטעות. למשל, מקרה שבו מתרברר, כפי שכאן, כי הتبיעה מבקשת את העונש הראוילן לשיטתה, ללא קשר להסדר. במצב זהה יש יותר מקום לכך שבית המשפט ישköל את העונש הראוילן. ועודין - ההסדר הוא הסדר בעל משקל לעניין העונש. הקושי המציג בהקשר זה הוא העדר תקשורת בין הتبיעה לבית המשפט. המדינה לא הסבירה את הnimok לתוקפה שביקשה במרקנו. מה הנחה את הتبיעה בעתרתה לעונש? האם היא הציגה את העונש הראוילן לשיטתה, או שמא ניתן משקל לשיקול מרכזי אחר?
על סמך האמור, נכון לקביעו נוהל למקרים שבהם הتبיעה מציגה את העונש

בעקבות הסדר. מתקידה להסביר, ولو בתמצית, מה היו שיקוליה. האם העונש לו טענה אינו אלא העונש הראי מבחינת המעשה והעושה, גם אם מדובר בהסדר טיעון או הסדר טווח? מסירת מידע כזה תסייע לבית המשפט להבין את טיב ההסדר ואת נימוקיו. ככל שמדובר בענישה שאינה מתאימה בהכרח לעונש הראי, טיפול התביעה לנמק, גם בקיצור, את טעמה. באופן זה בית המשפט יתן את המשקל הראי להסדר ולמידה שבאה עליו לסתור דעתו למתחם העונש הראי ולתיקון 113".

19. עוד נקבע בהלכה הפסוכה שככלל יטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנהה שמעניק הסדר הטיעון לנאים ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטראס הציבורי (להלן: "נוסחת האיזון") (ע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבדיקה הסדרי טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבדיקה ידוק בית המשפט האם העונש המוצע במסגרת ההסדר הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנהה המוענקת לנאים - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה ונסיבותיו של הנאים - ובין התועלת שיש בעונש לאינטראס הציבורי - בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 פלוני נגד מדינת ישראל (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאים אם ידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודיע ולוותר על ניהול הליך מלא.

20. הנימוקים להסדר הטיעון שלפני הם אלה: שיקולי יעילות וחיסכון בזמן, מניעת הצורך להעיד את המתלווננות בבית המשפט על כל הכרוך בכך, חלוף הזמן, ומצוות הנפשי המעורער של הנאים.

21. לאחר ש שקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה מצאתי את הסדר הטיעון מazon, סביר ו邏輯icoס על שיקולים ראויים ועל כן החלטתי לאמכו.

22. עוד מצאתי שעתירת המאשימה לעונש היא רואייה וmbטאת באופן הולם את שיקולי הגםול וההרעה המתחיכבים במקרה זה על רקע נסיבות ביצוע העבירה והן על רקע הרצדייזם של הנאים.

עם זאת, הניסיון מלמד שאנשים כדוגמת הנאים אשר לוקים בנפשם נמצאים בסביבות גבוהה לא כשרים ללבודות שירות או שלא נמצא להם מקום השמה. על כן אפרורי לא היה טעם לבקש חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות.

בהתנחת שאלת האם פני הדברים, נשאלת השאלה האם בנסיבות תיק זה ראוי יהיה לשלו אדם שמצוותו הנפשי

קשה ומעורער כמו הנאשם לבון כותלי הכלא.

דומני שהתשובה על כך היא שלילית. שכן אם ייכל הנאשם הרי שבנסיבות גבוהה יותר מכך במצבו הנפשי ועלול להיגרם לו נזקörper ובלתי מידתי.

מסיבה זו, במנגד שבין עתירת המאשימה לעתירת ההגנה, נתית אל עבר עתירת ההגנה שאף היא חלק מהסדר הטיעון, וזאת מתוך התחשבות מיוחדת במצבו הנפשי של הנאשם.

כיוון שה הנאשם מטופל תרופה ולועת עתה אין אינדיקציה שהוא מסכן מאן-דהוא, החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן חלק ולבזר עליו מסר על תנאי וקנס.

ההחלטה להכליל במסגרת הענישה רכיב של קנס ולא להסתפק בעונשים מותנים בלבד, נובעת מה הצורך ביטוי מוחשי ומצביע גבולות לענישה שתוטל על הנאשם.

בקביעה גבוהה הקסוס התחשבתי בכך שה הנאשם חולה, אינו עובד, ומתפקידים מקצועית ביתוח לאומי.

סוף דבר

23.לאחר שנטתי דעתם לנسبות כלל ומתוך התחשבות בהסדר הטיעון, החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **מاسر בגין חמשה חודשים שאותו לא ישא הנאשם אלא אם עבר בתוך שלוש שנים עבירות אלימות לרבות אונומים וירושע בה בתום התקופה או לאחריה.**

ב. **קסוס בסך 1,500 ₪ או 7 ימי מסר תמורה.**

הקסוס ישולם בחמשה תשלוםמים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.03.2021 ויתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בארבעת החודשים העוקבים.

לא ישולם תשלום במועד תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי ותשא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

מציאות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, במעמד הצדדים.